

Sinna, ilma:wallitseja,
 Munnat woimust kunningill',
 Sadat, õnne:holitseja,
 Mida rahho allambill',
 Kaitfat neist ni õnnestust,
 Toot neil' õnne siggidust.

Mida ollet sa ka andnu
 Meije Keisril' wallitsust,
 Temma hoolde tassel' pandnu
 Jäädwa rahho õnnistust
 Kige selle rigile
 Mink me laste lastile.

Lasse meil sest rõõmsast kitta,
 Issand, sinno essa:hoolt,
 Omma Keisrit armsas pitta,
 Tallitada ommalt poolt.
 Mes so awwus tarbis lääp,
 Migi õnnes allal' jääp.

Kalda Keisri päle mahha
 Tarkust, armo, rõmustust,
 Et ta muud ei ihka, tahha
 Kui iks rahwa õnnistust.
 Õigus olgo temma aww,
 Armo nähta, temma nõuw.

Miwita täl rahho anda,
 Sata wagga ellamist,
 Rahho:würsti nimme kanda,
 Keelda ilman sõddimist,
 Rahho waimun ellada,
 Rahho armo ärrata.

Anna Keisrill' rohkest nätta
 Rõmo temma õigussust
 Lasse täl kiki paiku jätta
 Tähte ommast heldussust.
 Rahwa kittus, armastus
 Olgo temma perrandus.

Lasse temma nimmel sada
 Kallis kige rahwale
 Mälletusses perra:jäda,
 Õnnistusses ilmale,
 Ja ta helde wallitsus,
 Olgo rigi õnnistus.